

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 grudnia 2007 r.

w sprawie przepisów krajowych zgłoszonych przez Republikę Austrii, dotyczących niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 6646)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/80/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95 ust. 6,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. FAKTY I PROCEDURA

- (1) W dniu 29 czerwca 2007 r. Republika Austrii poinformowała Komisję, zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w sprawie niektórych gazów cieplarnianych, o środkach krajowych przyjętych w 2002 r. (BGBl. II nr 447/2007 – zarządzenie Federalnego Ministra Rolnictwa i Leśnictwa, Środowiska i Gospodarki Wodnej w sprawie zakazów i ograniczeń dotyczących fluorowęglowodorów, perfluorowęglowodorów oraz sześciofluorku siarki (tzw. zarządzenie HFC-PFC-SF₆), opublikowane w Dzienniku Ustaw Republiki Austrii w dniu 10 grudnia 2002 r.), zmienionych następnie zarządzeniem BGBl. II nr 139/2007 z dnia 21 czerwca 2007 r.
- (2) W piśmie tym rząd austriacki wskazuje, że Republika Austrii zamierza utrzymać przepisy krajowe, które są bardziej rygorystyczne niż przepisy rozporządzenia, zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 842/2006, do dnia 31 grudnia 2012 r.

1. PRAWODAWSTWO WSPÓLNOTOWE

1.1. ARTYKUŁ 95 UST. 4, 5 I 6 TRAKTATU WE

- (3) Artykuł 95 ust. 4 Traktatu WE stanowi, że „jeśli po przyjęciu przez Radę lub Komisję środka harmonizującego państwo członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych uzasadnionych ważnymi względami określonymi w artykule 30 lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy, zgłasza je Komisji, podając powody ich utrzymania”.
- (4) Artykuł 95 ust. 5 Traktatu WE stanowi, że „[...] bez uszczerbku dla ustępu 4, jeśli po przyjęciu przez Radę lub Komisję środka harmonizującego państwo członkowskie uzna za niezbędne wprowadzenie przepisów krajowych opartych na nowych dowodach naukowych dotyczących ochrony środowiska naturalnego lub środowiska pracy ze względu na specyficzny problem tego państwa, który pojawił się po przyjęciu środka harmonizującego, notyfikuje ono Komisji projektowane środki oraz powody ich wprowadzenia”.
- (5) Zgodnie z art. 95 ust. 6 Traktatu WE w terminie 6 miesięcy od zgłoszenia Komisja zatwierdza lub odrzuca zgłoszone przepisy krajowe po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

1.2. ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 842/2006

- (6) Rozporządzenie (WE) nr 842/2006 w sprawie niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych (gazów F) ma na celu zapobieganie emisji niektórych gazów F (HFC, PFC i SF₆) objętych protokołem z Kioto oraz jej kontrolę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 14.6.2006, str. 1.

- (7) Rozporządzenie określa ponadto ograniczoną liczbę zakazów stosowania oraz wprowadzania do obrotu tych substancji, w przypadku gdy istnieją możliwe do zastosowania alternatywne i efektywne pod względem kosztów rozwiązania na poziomie Wspólnoty, a podniesienie poziomu ograniczania i odzysku nie jest wykonalne.
- (8) Rozporządzenie posiada podwójną podstawę prawną – art. 175 ust. 1 Traktatu WE w odniesieniu do wszystkich jego przepisów oraz art. 95 Traktatu WE w odniesieniu do art. 7, 8 i 9, z uwagi na ich wpływ na swobodny obrót towarami w obrębie wspólnego rynku WE.
- (9) Artykuł 9 rozporządzenia reguluje wprowadzanie do obrotu, a ściślej, zabrania wprowadzania do obrotu szeregu produktów i urządzeń, które zawierają fluorowane gazy cieplarniane lub których działanie jest uzależnione od gazów F objętych rozporządzeniem. Jego ust. 3 lit. a) stanowi, że państwa członkowskie, które do dnia 31 grudnia 2005 r. wprowadziły środki krajowe bardziej restrykcyjne niż te zawarte w niniejszym artykule i objęte zakresem zastosowania niniejszego rozporządzenia, mogą utrzymać w mocy te środki krajowe do dnia 31 grudnia 2012 r. Zgodnie z ust. 3 lit. b) tego samego artykułu środki te oraz ich uzasadnienie muszą zostać zgłoszone Komisji i muszą być zgodne z Traktatem WE.
- (10) Rozporządzenie stosuje się od dnia 4 lipca 2007 r., z wyjątkiem art. 9 oraz załącznika II, które stosuje się od dnia 4 lipca 2006 r.
2. ZGŁOSZONE PRZEPISY KRAJOWE
- (11) Przepisy krajowe zgłoszone przez Republikę Austrii zostały wprowadzone zarządzeniem nr 447/2002 z dnia 10 grudnia 2002 r. i zmienione zarządzeniem nr 139/2007 z dnia 21 czerwca 2007 r.
- (12) Zarządzenie nr 447/2002 zmienione zarządzeniem nr 139/2007 (zwane dalej „zarządzeniem”) dotyczy gazów cieplarnianych sklasyfikowanych na podstawie protokołu z Kioto, z których większość ma bardzo wysokie wartości współczynnika ocieplenia globalnego: fluorowęglodorów (HFC), perfluorowęglodorów (PFC) oraz sześciofluorku siarki (SF₆) – i ma na uwadze realizację celów Austrii w zakresie ograniczenia emisji.
- (13) Zarządzenie zakazuje wprowadzania do obrotu i używania wyżej wymienionych gazów cieplarnianych oraz ich stosowania w niektórych urządzeniach, jednostkach i produktach, chyba że używa się ich do celów badawczych, rozwojowych lub analitycznych. Szczegółowe przepisy dotyczące zakazów oraz warunków dopuszczalności określone są w paragrafie 4–17 zarządzenia.
- (14) Zmiana wprowadzona w 2007 r. uwzględnia postanowienie austriackiego Trybunału Konstytucyjnego o unieważnieniu (w postanowieniach z dnia 9 czerwca 2005 r. i dnia 1 grudnia 2005 r., opublikowanych w Federalnym Dzienniku Ustaw w dniu, odpowiednio, 9 sierpnia 2005 r. oraz 24 lutego 2006 r.) dopuszczalnej wartości współczynnika ocieplenia globalnego 3 000 dla HFC określonej w art. 12 ust. 2 wers trzeci zarządzenia nr 447/2002, jak również klauzuli wyłączenia określonej w art. 12 ust. 2 wers 3 lit. a) przedmiotowego zarządzenia, jako sprzecznych z prawem.
- (15) Ponadto zmiana w 2007 r. wprowadziła złagodzenia ograniczeń dotyczących sektora chłodniczego i urządzeń klimatyzacyjnych, w celu dostosowania ich do przepisów rozporządzenia (WE) nr 842/2006. Przenośny sprzęt chłodniczy i klimatyzacyjny nie jest już objęty zmienionym zarządzeniem. W odniesieniu do urządzeń stacjonarnych zakazy dotyczą wyłącznie małych podłączanych urządzeń o ładunku chłodziwa nie większym niż 150 g oraz sprzętu wolnostojącego o ładunku chłodziwa 20 kg lub większym. W odniesieniu do innych zastosowań parametry techniczne zostały tak określone, aby zapewnić, zgodnie z najnowszymi osiągnięciami technicznymi, wykorzystanie jedynie niezbędnej ilości chłodziwa. Wprowadzono również zmiany w odniesieniu do traktowania aerozoli zawierających HFC oraz stosowania SF₆ w celu dostosowania ich do prawodawstwa UE.
- (16) Pismem z dnia 1 sierpnia 2007 r. Komisja poinformowała rząd austriacki o otrzymaniu zgłoszenia oraz o tym, że sześciomiesięczny termin przysługujący Komisji na jego zbadanie zgodnie z art. 95 ust. 6 rozpoczął bieg w dniu 30 czerwca 2007 r., czyli w dniu następującym po dacie otrzymania zgłoszenia.
- (17) Pismem z dnia 12 października 2007 r. Komisja powiadomiła pozostałe państwa członkowskie o otrzymaniu zgłoszenia, umożliwiając im zgłoszenie uwag w terminie 30 dni. Ponadto Komisja opublikowała zawiadomienie o zgłoszeniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ w celu poinformowania innych zainteresowanych stron o zgłoszonych przepisach krajowych Austrii oraz o przedstawionym uzasadnieniu.
- II. OCENA
1. OCENA DOPUSZCZALNOŚCI
- (18) Przedmiotowe zgłoszenie zostało ocenione w świetle art. 95 ust. 4 i 5 Traktatu WE oraz zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 19.10.2007, str. 4.

- (19) Artykuł 95 ust. 4 dotyczy przypadków, w których po przyjęciu środka harmonizującego państwo członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych uzasadnionych ważnymi względami określonymi w artykule 30 lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego albo środowiska pracy.
- (20) Z uwagi jednak na fakt, że środki przyjęte w 2002 r. zostały zmienione w 2007 r., należy zbadać, czy art. 95 ust. 5 ma zastosowanie do tych przepisów zarządzenia, które zostały zmienione po przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 842/2006. Jeśli przepisy te zmieniały zasadniczo treść przepisów ustanowionych przed przyjęciem środka harmonizującego, powinny zostać zgłoszone Komisji przed wprowadzeniem oraz uzasadnione w oparciu o nowe dowody naukowe ze względu na specyficzny problem tego państwa członkowskiego, który pojawił się po przyjęciu środka harmonizującego.
- (21) W wyniku analizy aktu zmieniającego ustalono, że zmiany wprowadzone w 2007 r. miały na celu albo uchylene przepisów (pkt 10, 12 zarządzenia zmieniającego), albo ograniczenie zakresu ich stosowania do szczególnych produktów i zastosowań, nie zwiększając jednak liczby wymogów (pkt 1, 3 i 10 zarządzenia zmieniającego), lub wprowadzenie nowych możliwości zastosowania odstępstwa od ograniczeń narzuconych przez przepisy zarządzenia z 2002 r. (pkt 6 i 7 zarządzenia zmieniającego). Ponadto wprowadzono odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 842/2006 oraz jasno określone wymogi uwzględniające przepisy środka harmonizującego (pkt 1, 8 i 9 zarządzenia zmieniającego).
- (22) Nie stwierdzono istnienia przepisów, które w zasadniczy sposób zmieniałyby treść przepisów ustanowionych przed przyjęciem środka harmonizującego i wprowadzałyby dodatkowe ograniczenia. Zatem zmiany te nie zawierały nowych środków, które należałoby uznać za bardziej restrykcyjne niż przepisy rozporządzenia (WE) nr 842/2006, lecz miały charakter zmian ograniczających wpływ tych przepisów na rynek wewnętrzny. Z tego względu właściwe jest stosowanie przepisów art. 95 ust. 4 w celu przeprowadzenia oceny wszystkich przepisów zarządzenia, również tych, które zostały zmienione w 2007 r.
- (23) Zarządzenie nadal przewiduje bardziej rygorystyczne przepisy niż przepisy rozporządzenia (WE) nr 842/2006, ponieważ przewiduje ono zakazy przywozu, sprzedaży oraz stosowania nowych produktów zawierających gazy F od dnia 1 stycznia 2006 r., jak również zakaz przywozu, sprzedaży i stosowania gazów F, zarówno nowo wyprodukowanych, jak i odzyskanych, od dnia 1 stycznia 2006 r., podczas gdy przepisy rozporządzenia przewidują mniej restrykcyjny zakaz wprowadzania do obrotu, który obejmuje wyłącznie produkty wymienione w załączniku II do tego rozporządzenia. Ponadto rozporządzenie ustanawia ograniczenie stosowania jedynie w odniesieniu do SF₆, podczas gdy przepisy austriackie regulują również stosowanie HFC i PFC. Wprowadzając surowsze przepisy dotyczące wprowadzania do obrotu i kontroli stosowania, zarządzenie jest bardziej rygorystyczne niż prawodawstwo obowiązujące obecnie na poziomie wspólnotowym.
- (24) Republika Austrii twierdzi, że przepisy takie są konieczne, aby mogła wywiązać się z zobowiązań podjętych w ramach protokołu z Kioto, a mianowicie ograniczenia do 2012 r. swojego całkowitego poziomu emisji gazów cieplarnianych o 13 % w stosunku do poziomu z 1990 r., co niewątpliwie wymaga podjęcia skoordynowanych wysiłków w odniesieniu do wszystkich źródeł emisji gazów cieplarnianych.
- (25) Zgodność jest badana na podstawie art. 95 ust. 4 i 6 Traktatu, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia 842/2006. Artykuł 95 ust. 4 Traktatu wymaga, aby do zgłoszenia dołączone było uzasadnienie powołujące się na ważne względy, o których mowa w art. 30, lub względy ochrony środowiska naturalnego albo środowiska pracy.
- (26) W świetle powyższego Komisja uznaje, że wniosek przedstawiony przez Republikę Austrii w celu uzyskania zezwolenia na utrzymanie przepisów krajowych dotyczących niektórych gazów cieplarnianych jest dopuszczalny w myśl art. 95 ust. 4 Traktatu WE.

2. RZECZOWA OCENA

- (27) Zgodnie z art. 95 ust. 4 i ust. 6 akapit pierwszy Traktatu WE Komisja jest zobowiązana ustalić, czy spełnione są wszystkie warunki pozwalające państwu członkowskiemu na utrzymanie swoich przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od środka harmonizującego Wspólnoty określonego w tym artykule. W szczególności przepisy krajowe muszą być uzasadnione ważnymi względami, o których mowa w art. 30 Traktatu, lub dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego albo środowiska pracy, nie mogą stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między państwami członkowskimi oraz nie mogą stanowić przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego, która byłaby nieproporcjonalna lub zbędna.

2.1. CIĘŻAR DOWODU

- (28) Komisja, oceniając, czy środki krajowe zgłoszone na podstawie art. 95 ust. 4 są uzasadnione, musi przyjąć jako podstawę „uzasadnienie” przedstawione przez państwo członkowskie zgłaszające przepisy. Oznacza to, że zgodnie z postanowieniami Traktatu WE obowiązek przedstawienia dowodu na potwierdzenie, że środki krajowe są uzasadnione, spoczywa na państwie członkowskim wnioskującym o utrzymanie przepisów.

2.2. UZASADNIENIE WNIOSKU WAŻNYMI WZGLĘDAMI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 30, LUB WZGLĘDAMI DOTYCZĄCYMI OCHRONY ŚRODOWISKA LUB ŚRODOWISKA PRACY

2.2.1. Stanowisko Austrii

- (29) Uzasadniając utrzymanie swoich krajowych przepisów, austriackie władze powołują się na zobowiązanie Republiki Austrii podjęte w ramach protokołu z Kioto. Przyjęcie zarządzenia stanowiło wkład w wypełnienie zobowiązania Austrii do obniżenia do 2012 r. emisji o 13 % poniżej jej poziomu z 1990 r., co odpowiada maksymalnej emisji wynoszącej 67 milionów ton równoważników CO₂.
- (30) Austria przedstawiła przeglądowe studium pt. „Badanie najnowszych osiągnięć w wybranych dziedzinach stosowania gazów fluorowanych mających wpływ na ocieplenie globalne” z maja 2006 r. W studium tym podano, że gazy F objęte zarządzeniem stanowiły ponad 2 % gazów cieplarnianych emitowanych przez Austrię od 2003 r. i że spodziewane jest podwojenie tej wielkości około 2010 r. Zatem zarządzenie stanowi integralną część krajowej strategii na rzecz klimatu.
- (31) Rząd austriacki utrzymuje, że zarządzenie ma na celu ochronę środowiska i że jest konieczne oraz odpowiednie z punktu widzenia zapobiegania oraz ograniczenia emisji gazów fluorowanych. Zatem w jego opinii zarządzenie jest zgodne z postanowieniami Traktatu.

2.2.2. Ocena stanowiska Austrii

- (32) Po zbadaniu informacji przedstawionych przez Austrię Komisja uważa, że wniosek dotyczący utrzymania bardziej rygorystycznych przepisów niż przepisy przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 842/2006, zwłaszcza po tym, jak przepisy te zostały bardziej dostosowane do przepisów przedmiotowego rozporządzenia, może zostać uznany za zgodny z Traktatem z następujących względów.
- (33) Zarządzenie nr 447/2002 było przedmiotem procedury w sprawie naruszenia przepisów wszczętej przez Komisję w 2004 r., tj. zanim weszło w życie rozporządzenie (WE) nr 842/2006. W swoim wezwaniu do usunięcia uchybienia skierowanym do Austrii Komisja wskazała, że zakaz stosowania HFC w systemach chłodniczych i klimatyzacyjnych można uznać za nieproporcjonalny, ponieważ systemy te są systemami zamkniętymi i jeśli tylko można zagwarantować właściwe funkcjonowanie, konserwację i recykling, wydzielenie HFC może być ograniczone do minimum.

(34) Procedura ta była zgodna z art. 28–30 Traktatu WE. Po przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 842/2006 i zgłoszeniu przez Austrię bardziej rygorystycznych przepisów krajowych na podstawie jego art. 9 ust. 3, procedurę w sprawie naruszenia zakończono.

(35) W wezwaniu do usunięcia uchybienia Komisja przyjęła stanowisko, że austriackie przepisy mogą być sprzeczne z art. 28 Traktatu WE z następujących względów: po pierwsze, zakaz stosowania HFC jako czynników chłodzących i chłodniczych nie wydaje się niezbędny i proporcjonalny w celu zagwarantowania, za pomocą racjonalnych i skutecznych środków, należytego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w interesie ochrony środowiska. Po drugie, jeżeli chodzi o stosowanie HFC jako czynników gaśniczych, Komisja uznała, że przewidywany w zarządzeniu próg współczynnika globalnego ocieplenia mógłby stanowić arbitralną dyskryminację produktów pochodzących z innych państw członkowskich.

(36) Obawy te zostały uwzględnione poprzez zmianę zarządzenia nr 139/2007. Zmiana zarządzenia w 2007 r. spowodowała zniesienie i złagodzenie niektórych zakazów, a tym samym zgłoszone środki nie stanowią przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego zgodnie z wymogami art. 95 ust. 6 Traktatu WE.

(37) W odniesieniu do używania HFC w urządzeniach i zastosowaniach chłodniczych i klimatyzacyjnych zmieniony zakaz nie ma już zastosowania do urządzeń wykorzystywanych do chłodzenia komputerów bez względu na wielkość ładunku chłodziwa; do urządzeń zawierających od 150 g do 20 kg chłodziwa; do urządzeń wolno stojących o ładunku chłodziwa do 20 kg; do kompaktowych urządzeń o ładunku 0,5 kg na kW; ani do połączonych urządzeń stacjonarnych o ładunku do 100 kg. Tym samym zakaz nie stosuje się do większości systemów chłodniczych i klimatyzacyjnych. Zmiany te uwzględniają przedstawione Komisji przeglądowe studium z maja 2006 r. Zakaz stosowania HFC jako czynników gaśniczych został zniesiony mocą zmian.

2.2.2.1. Względy środowiskowe

(38) Na podstawie protokołu z Kioto Wspólnota Europejska zobowiązała się ograniczyć wspólnotową emisję gazów cieplarnianych w latach 2008–2012 o przynajmniej 8 % w stosunku do poziomu z 1990 r. Podczas późniejszych dyskusji w ramach WE Republika Austrii zobowiązała się obniżyć swój ogólny poziom emisji gazów cieplarnianych o 13 % w ciągu tego okresu ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2002/358/WE z dnia 25 kwietnia 2002 r. dotycząca zatwierdzenia przez Wspólnotę Europejską protokołu z Kioto do Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu i wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań (Dz.U. L 130 z 15.5.2002, str. 1).

(39) Zarządzenie stanowi część szerszej strategii wprowadzanej w życie przez Austrię, aby zrealizować cel ograniczenia emisji przyjęty przez ten kraj na mocy protokołu z Kioto i porozumienia w sprawie wspólnej realizacji wynikających z niego zobowiązań, przyjętego następnie na szczelbu Wspólnoty.

(40) Strategia ta obejmuje wszystkie źródła emisji gazów cieplarnianych objęte protokołem z Kioto. Przepisy dotyczące gazów F stanowią zatem część ogólnych wysiłków Austrii na rzecz wypełnienia swoich zobowiązań. Szacuje się, że w przypadku niewprowadzenia dalszych przepisów prawnych poziom emisji gazów F wzrośnie dwukrotnie do roku 2010 przy wzrastającym poziomie wykorzystania przez chłodnictwo oraz w wyniku trwającej stopniowej eliminacji stosowania HCFC w chłodnictwie na mocy rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ⁽¹⁾.

(41) Uwzględniwszy powyższe, Komisja uznaje, że względy ochrony środowiska przedstawione przez Austrię, mianowicie ograniczenie emisji gazów fluorowanych oraz zapobieganie jej, są racjonalne i uzasadnione.

2.2.2.2. Odpowiedniość oraz proporcjonalność austriackiego zarządzenia w odniesieniu do celu osiągnięcia dalszego ograniczenia emisji fluorowanych gazów cieplarnianych

(42) W celu dalszego ograniczenia emisji gazów F oraz zapobiegania jej Austria już w 2002 r. zdecydowała się przyjąć wariant selektywnego wprowadzania w życie zakazów w odniesieniu do wprowadzania do obrotu nowych urządzeń. Decyzję tę podjęto w oparciu o badania nad istnieniem i dostępnością rozwiązań alternatywnych, niewykorzystujących gazów F. Środki zostały następnie przejrane w 2006 r. w celu uwzględnienia nowych dowodów i osiągnięć naukowych i technicznych a także obaw Komisji odnośnie do ich proporcjonalności.

(43) Przypomina się ponadto, że art. 9 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 842/2006 dopuszcza utrzymanie przepisów krajowych jedynie do dnia 31 grudnia 2012 r., w świetle czego, oraz z uwagi na fakt, że zgłoszenie dokonane przez Republikę Austrii zawierało odniesienie do tego artykułu rozporządzenia, można przyjąć, że zarządzenie to będzie stosowane przez ograniczony okres.

(44) Zarządzenie dopuszcza możliwość przyznania wyłączenia w przypadku gdy okaże się, że nie istnieją rozwiązania alternatywne wobec stosowania HFC w pianach i produktach zawierających pianę. Ponadto przedłużono wyłączenia dotyczące stosowania HFC w aerozolah

będących nowością na rynku, przeznaczonych na eksport.

(45) Komisja przyznaje, że zarządzenie ma pewien wpływ na swobodny obrót towarami na terenie Wspólnoty, w wyniku powyższej analizy uznaje jednak, że zarządzenie jest uzasadnione z punktu widzenia ochrony środowiska i uwzględnia wpływ przewidywanych zakazów na rynek wewnętrzny, zwłaszcza że powstało ono w oparciu o analizę istnienia i dostępności rozwiązań alternatywnych z uwzględnieniem szczególnych warunków Austrii i jest poparte możliwością udzielenia indywidualnych wyłączeń.

2.3. BRAK ARBITRALNEJ DYSKRYMINACJI LUB UKRYTEGO OGRANICZENIA W HANDLU MIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI

(46) Na mocy art. 95 ust. 6 Traktatu WE Komisja zatwierdza lub odrzuca odnośne przepisy krajowe po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi.

(47) Należy przypomnieć, że wniosek złożony na podstawie art. 95 ust. 4 Traktatu WE musi zostać poddany ocenie w świetle warunków określonych zarówno w tym ustępie, jak i ust. 6 tego artykułu. Jeżeli którykolwiek z tych warunków nie jest spełniony, wniosek musi zostać odrzucony bez konieczności rozpatrywania pozostałych warunków.

(48) Zgłoszone przepisy krajowe mają charakter przepisów ogólnych i stosują się zarówno do produktów krajowych, jak i importowanych. Po dostosowaniu zasad dotyczących stosowania HFC do przepisów rozporządzenia (WE) nr 842/2006 nie ma dowodów świadczących o tym, że zgłoszone przepisy krajowe mogą być wykorzystane jako środek arbitralnej dyskryminacji między podmiotami gospodarczymi we Wspólnocie.

(49) W odniesieniu do ograniczeń zakupów z innych państw EOG, łącznie z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, przyjmuje się, że przepisy te mają zapewnić, w zakresie przewidzianym przez te środki, równe traktowanie wszystkich substancji i produktów, niezależnie od ich pochodzenia, tzn. niezależnie od tego, czy są wyprodukowane na terenie kraju, przywiezione czy zakupione na wewnętrznym rynku. W odniesieniu do towarów przywiezionych spoza EOG stosuje się przepisy regulujące wprowadzanie do obrotu. Dzieje się tak również w przypadku towarów zakupionych w państwie EOG, które nie jest państwem członkowskim UE. Środki stosowane w odniesieniu do tych towarów obejmują dwa różne elementy przepisów, ponieważ transakcja stanowi jednocześnie przypadek wprowadzania do obrotu, jak i zakupu z państwa EOG. Nie powinno to jednak prowadzić do dyskryminowania tych towarów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 899/2007 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 24).

- (50) Celem zarządzenia jest ochrona środowiska naturalnego, nie istnieją przesłanki, aby sądzić, że zarządzenie może poprzez swoje cele lub zastosowanie powodować arbitralną dyskryminację lub stanowić ukrytą barierę w handlu.
- (51) Komisja przyjęła stanowisko, że nie ma dowodów wskazujących na to, że przepisy krajowe zgłoszone przez austriackie władze stanowią nieproporcjonalną przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego w stosunku do zamierzonych celów.

III. WNIOSEK

- (52) W świetle powyższych rozważań Komisja jest zdania, że wniosek Republiki Austrii przedłożony dnia 29 czerwca 2007 r., dotyczący utrzymania do dnia 31 grudnia 2012 r. przepisów krajowych bardziej rygorystycznych niż przepisy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w odniesieniu do wprowadzania do obrotu produktów oraz urządzeń, które zawierają gazy F lub których funkcjonowanie zależy od tych gazów, jest dopuszczalny.
- (53) Ponadto Komisja uznaje, że przepisy krajowe przyjęte w 2002 r. i zmienione w 2007 r.:
- spełniają wymagania ochrony środowiska naturalnego,
 - uwzględniają istnienie oraz techniczną i gospodarczą dostępność rozwiązań alternatywnych względem zastosowań objętych zakazem w Austrii i mogą powodować ograniczone skutki gospodarcze,
 - nie stanowią środków arbitralnej dyskryminacji,
 - nie stanowią ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi, i

— są tym samym zgodne z postanowieniami Traktatu.

Komisja uznaje zatem, że mogą one zostać utrzymane.

Należy jednak zauważyć, że zgodnie z postanowieniami art. 9 ust. 1 oraz załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 842/2006 wyłączenia przewidziane w paragrafie 8 ust. 2 zarządzenia nie mogą być przyznawane później niż do dnia 4 lipca 2008 r. w odniesieniu do pianek jednoskładnikowych, z wyjątkiem przypadków, gdy muszą one spełniać krajowe normy bezpieczeństwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przepisy krajowe dotyczące niektórych fluorowanych gazów cieplarnianych, które Republika Austrii zgłosiła Komisji pismem z dnia 29 czerwca 2007 r. i które są bardziej rygorystyczne niż przepisy rozporządzenia (WE) nr 842/2006 w odniesieniu do wprowadzania do obrotu produktów oraz urządzeń, które zawierają gazy F lub których funkcjonowanie zależy od tych gazów, zostają niniejszym zatwierdzone. Republika Austrii jest uprawniona do utrzymania tych przepisów do dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Republiki Austrii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Stavros DIMAS
Członek Komisji